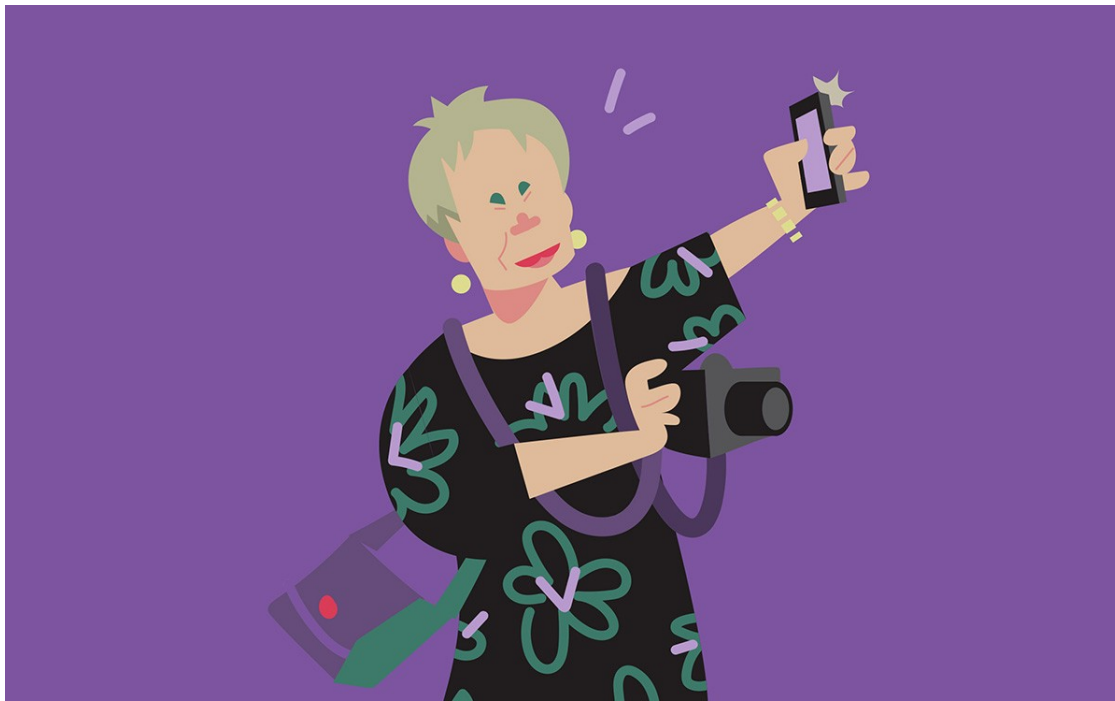

?Sussi Garcia, una dona de caràcter

Il·lustració: Maria Picassó.

I tant que la teniu vista: Sussi Garcia i Soldevila! Va néixer a Vallhonesta fa 78 anys, el dia de l'Ascensió. I és clar, triar el nom va ser fàcil, però a l'escola aviat li van escurçar: Sussi. De primer a Sant Vicenç, fins als sis anys. Després, quan la feina del pare els porta a Artés, aprèn que el seu nom en català gasta tres essos i des d'aleshores que ha estat Sussi a tot arreu! A les Carmelites de la Caritat, a més de puntes de coixí fa els estudis amb profit, i fins hagués continuat estudiant a Manresa si no fos que l'esforç per a l'economia familiar era impossible. De manera que es queda a Artés fent el comerç mercantil. De caràcter inquiet i molt voluntariosa, també va aprendre perruqueria per tal d'ajudar la germana en el negoci que aleshores empenia. Rentarà molts caps, prepararà els tints i s'anirà bregant amb la comptabilitat. Després, els matins de diumenge, dependent de pastisseria i, per tot esbarjo, els diumenges a la tarda sardanes al Casal. Per ànsies de vida pròpia, festeja i es casa aviat i, al cap del temps, fins seguirà el marit mecànic en un establiment a Berga, assumint ella el despatx. Mare d'un fill, vora la quarantena s'adona que tot i el tip de treballar encara mai no havia estat assegurada! I aleshores fa un tall que serà jutjat de terratrèmol: volarà sola. I prova sort a l'asseguradora Mapfre. Abans ho hagués fet! Divorciada, torna a Artés, amb oficina pròpia. La fan de plantilla i acostuma a guanyar tots els viatges que hi havia d'incentiu. Pragmàtica, va arribar a inspectora i manifesta sense embuts que «treballar m'ha ajudat a viure!». Va estar-se a Artés fins a la mort de la seva mare i després vindrà a Manresa fins a la jubilació. Com que la gent de sempre que li ha agradat, a la Sussi des d'aleshores la veureu sovint fent fotos de festes populars o a tota mena d'actes culturals, o per entitats -per als d'Imagina't, per als Amics de l'Art Romànic... I és que de jove, a Artés, ja va ser de l'AMPA, i fins a la junta del club de Futbol, entre d'altres, amb un objectiu primer: s'han de fer rutil·lar les coses! Com els dotze anys que ha estat a la junta del casal d'avis del carrer Circumval·lació. Una dona decidida, d'aquelles que t'hi has d'avenir... o no. Potser per això un segon matrimoni tampoc no va acabar de quallar. O encara més, deu ser per això que fins i tot va participar en política! A les primeres municipals de 1979, amb la candidatura artesana de CiU es trobà regidora de cultura i esports. «De partits no hi he entès mai, però el doctor Selga em va convèncer: si de debò

estimava Artés...». Encara avui se sent cofoia d'arrencar, en una visita del president Pujol, la subvenció per al futur pavelló esportiu, seu durant dècades d'un altra fita com és el Sarau artesenc! Bo i jubilada aprendrà a pintar, informàtica i també, de la mà de Maria Dolors Cots i Joan Segon, fotografia digital. Amb en Segon compartia també la passió de viatjar, fins al Japó, l'Índia, Nepal, Brasil, Canadà o Nova York... Si fins va perdre's pel Taj Mahal! Practica el ioga i ara pensa sobretot en els avis: participa en el Consell de la gent gran o en les caminades 100 x 100, la campanya Tracta'm bé... I, mentre enyora la normalitat prepandèmica, ens saluda cada dia des del Facebook i se sent orgullosa del premi Oleguer Bisbal que acaba de rebre per votació popular entre els lectors d'**El Pou de la gallina** com a *manresana més manresana*. I que per molts anys, Sussi!